

Hardware pro počítačovou grafiku

NPGR019

Praktický realtime raytracing

Jan Horáček

<http://cgg.mff.cuni.cz/>
MFF UK Praha

2012

Obsah

- 1 Úvod
 - Raytracing
- 2 OptiX
 - Přehled systému OptiX
 - OptiX programy
 - Akcelerační struktury
 - Struktura OptiX dat
 - Příklady
- 3 CPU raytracing
- 4 Literatura

Raytracing

- metoda zobrazování syntetických scén
- **1968** - **Arthur Appel** poprvé navrhl zobrazování pevných těles metodou sledování paprsků
- **1980** - **Turner Whitted** přidal myšlenku rekurze pro refraktivní a reflektivní tělesa
- další přidávání přesnosti pomocí hloubky ostrosti (depth of field), měkké stíny, rozmazání pohybem, ...
- základní myšlenka je simulace šíření fotonů
 - dráha fotonu ze světla
 - zpětné hledání od kamery, odkud foton vyletěl
 - obousměrné metody

Raytracing 2

- všechny metody mají společnou vlastnost: *protínání paprsku s množinou 3D povrchů*
- v místě *nárazu* do scény se rozhoduje, co se s paprskem děje dál
 - odraz, lom, absorpce, ...
 - o tom rozhodují (optické) vlastnosti zasaženého povrchu
- při použití vhodné akcelerační struktury - sublineární složitost vzhledem k velikosti scény

Porovnání s rasterizací

- výhody
 - obecný model kamery
 - odrazy a lom světla se může počítat přesně a s minimem kódu
 - jednoduchý výpočet přesných ostrých i měkkých stínů
 - může se využít jako preprocessing nebo rendering pass v kombinaci s rasterizací (lightmaps, AO, přesné odrazy jako postprocess, ...)
 - logaritmické akcelerační struktury
- nevýhody
 - náročná stavba kvalitní akcelerační struktury
 - horší podpora dynamických scén - přestavba není úplně triviální
 - dlouho nebyla adekvátní HW podpora
 - výkonný raytracer má velmi komplikovaný kód

Obsah

- 1 Úvod
- 2 OptiX**
- 3 CPU raytracing
- 4 Literatura

Raytracing na GPU

- GPU jsou výborná ve zpracování datově paralelních úloh
- raytracing je masivně paralelizovatelná úloha
- bohužel raytracing může být velmi nevyvážený
- není jednoduché plně využít výkon GPU
- nVidia uvedla systém **OptiX**, který umožňuje "běžnému uživateli" bez PhD v počítačové grafice vytvořit si vlastní *rychlý* raytracer

OptiX

- OptiX **není** raytracer
- OptiX **je** framework pro stavbu aplikací využívajících raytracing, nezávislý na konkrétní metodě
- postaven na architektuře CUDA
- velká část programovatelná
- v CG například na klasický Whitted raytracing, path tracing, photon mapping, ...
- vhodný nejen pro CG, ale i pro detekci kolizí, zjišťování viditelnosti, simulaci šíření zvuku, odhad objemu komplikovaného objektu, atp.

OptiX - pokračování

- abstraktní model obecného raytraceru
- postaven tak, aby škáloval výkon na budoucích výkonnějších GPU
- podobný typ abstrakce, jaký poskytuje OpenGL a DirectX pro rasterizační vykreslování
- poskytuje mechanismy (kde to je možné) pro spouštění uživatelského CUDA C kódu
 - shading včetně rekurzivních paprsků
 - model kamery, generování paprsků
 - reprezentace informací v datové struktuře na paprsku
 - protnutí s libovolným tělesem (např. přesná koule bez teselace)
 - ...

Programy

- 8 druhů programovatelných komponent, jsou spouštěny na GPU
- **Ray Generation** - vstupní bod každého raytraceru, spuštěn paralelně pro každý pixel/vzorek, *střílí* primární paprsek(paprsky) a ukládá výsledek do výstupního bufferu
- **Exception** - vyvolán při přetečení zásobníku a dalších chybách
- **Closest Hit** - pokaždé, když se zjistí **nejbližší** průsečík se scénou, primárně využíván na shading
- **Any Hit** - volán při **každém** potenciálním nejbližším průsečíku, využitelné např. na stínovací paprsek
- **Intersection** - implementuje výpočet průsečíku paprsku s primitivem scény, volán při průchodu akcel. strukturou

Programy 2

- **Bounding Box** - počítá obalové těleso primitiva, volán při stavbě akcel. struktury
- **Miss** - pokud paprsek mine všechny objekty ve scéně - např. vrací barvu pozadí nebo vzorek z environment mapy
- **Visit** - při průchodu Selector node na zjištění, kterým potomkem se paprsek vydá
- vstupním jazykem je PTX
- OptiX SDK poskytuje sadu nástrojů a tříd pro využití CUDA C a nVidia C Compiler (nvcc)
 - API k dispozici v C i C++

Proměnné

- OptiX obsahuje systém proměnných pro předávání dat do programů
- program referencuje proměnnou přes přesně definovanou sadu pravidel
 - proměnná barva může být navázána na *Material*
 - ovšem specifické instance geometrie tuto proměnnou mohou předefinovat

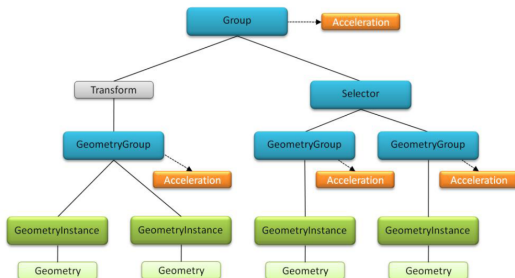

Spouštění

- všechny potřebné informace a data musí být v pořádku zkombinovány do kontextu
- určí se dimenze a velikost spuštění
- spustí se daný program pro generování paprsků, jednou pro každý element (pixel)
- výsledky se uloží do výstupního bufferu

Struktura OptiX dat

Typy akceleračních struktur

- **Bvh**
 - klasický bounding volume hierarchy
 - podporuje refitting pro rychý inkrementální update
 - vhodný pro akcelerační struktury nad skupinami
- **Sbvh**
 - Split-BVH je vysoce kvalitní BVH
 - více paměti a delší časy na stavbu
 - ideální pro statické scény
- **MedianBvh**
 - rychlá stavba
 - nižší kvalita
 - ideální pro dynamické scény

Typy akceleračních struktur 2

- **Lbvh**
 - **velmi** rychlá stavba
 - typicky rychlejší stavba než MedianBVH, ale nižší výkon pro raytracing
- **TriangleKdTree**
 - vysoce kvalitní kd-tree
 - podobný výkon jako Sbvh, ale může být náročnější na stavbu
- **NoAccel**
 - lineární průchod všemi prvky
 - výkonnější než ostatní jen na velmi jednoduchých scénách
 - hodí se na jednoduché skupiny scény

Příklad 1 - normal shader

- nejběžnějším programem **closest hit** program
- zavolán při nalezení nejbližšího průtoku paprsku primitivem

Normal shader

```
RT_PROGRAM void closest_hit_radiance0()
{
    prd_radiance.result = normalize(rtTransformNormal(
                                    RT_OBJECT_TO_WORLD,
                                    shading_normal))
                                * 0.5f + 0.5f;
}
```


Příklad 1 - proměnné

- proměnná `shading_normal` musí být deklarována a její hodnota je zapsána v `intersect` programu

Deklarace proměnné

```
rtDeclareVariable(float3, shading_normal,  
                  attribute shading_normal, );
```

- výsledek zapsán do uživatelsky def. struktury

Per Ray Data

```
struct PerRayData_radiance {  
    float3 result;  
    float  importance;  
    int    depth;  
};  
rtDeclareVariable(PerRayData_radiance, prd_radiance, rtPayload, );
```


Příklad 1 - miss program

- pokud paprsek neprotne žádné těleso, volá se speciální program zvaný **miss** program
- barva pozadí nebo environment mapa, atd.
- v tomto případě vrací hodnotu `bg_color`, která je nastavena hostitelským programem

Miss program

```
rtDeclareVariable(float3, bg_color, , );  
  
RT_PROGRAM void miss()  
{  
    prd_radiance.result = bg_color;  
}
```


Příklad 1 - ray generation program

Ray generation program

```
RT_PROGRAM void pinhole_camera() {
    uint2 screen = output_buffer.size();
    float2 d = make_float2(launch_index) / make_float2(screen)
              * 2.f - 1.f;
    float3 ray_origin = eye;
    float3 ray_direction = normalize(d.x*U + d.y*V + W);
    optix::Ray ray(ray_origin, ray_direction,
                  radiance_ray_type, scene_epsilon);
    PerRayData_radiance prd;
    prd.importance = 1.f;
    prd.depth = 0;

    rtTrace(top_object, ray, prd);
    output_buffer[launch_index] = make_color(prd.result);
}
```

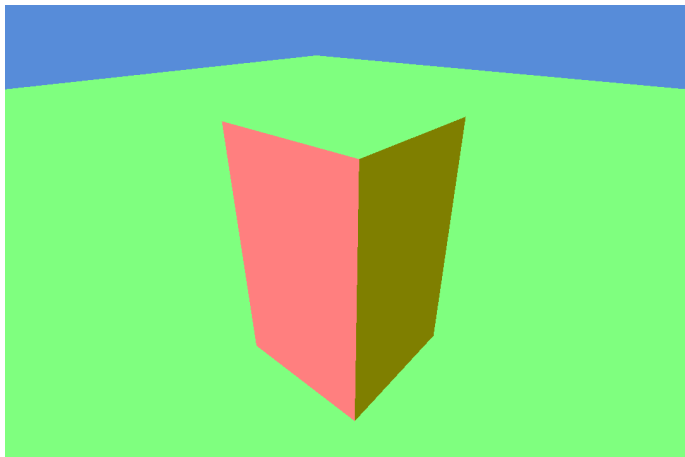

Příklad 1 - miss program

- nejdůležitější je volání `rtTrace`, parametry:
 - `top_object` - kořen hierarchie scény, vytvořeno před spuštěním raytraceru
 - `ray` - paprsek pro výpočet daného pixelu
 - `prd` - reference na strukturu dat pro výpočet paprsku
- ve chvíli, kdy je paprsek spočítán (*hit* nebo *miss* program), vrací se zpět do ray generation a výsledek se ukládá do výstupního bufferu
- *pozn.:* protože se provádí rekurze, je třeba nastavit hloubku zásobníku, pokud přeteče, volá se *exception program*

Příklad 1

Normal shader example

Příklad 2 - diffuse shader

- změna pouze v *closest hit* programu
- geometric a shading normal se mohou lišit (např. kvůli bumpmappingu), obě získány z *intersection* programu
- výpočet ambientního a difuzního světla

Diffuse shader - část 1

```
RT_PROGRAM void closest_hit_radiance1()
{
    float3 world_geo_normal = normalize(
        rtTransformNormal(
            RT_OBJECT_TO_WORLD,
            geometric_normal));
    float3 world_shade_normal = normalize(
        rtTransformNormal(
            RT_OBJECT_TO_WORLD,
            shading_normal)) ;
}
```


Příklad 2 - diffuse shader 2

Diffuse shader - část 2

```
float3 ffnormal = faceforward(world_shade_normal,  
                             -ray.direction,  
                             world_geo_normal);  
  
float3 color = Ka * ambient_light_color;  
float3 hit_point = ray.origin + t_hit * ray.direction;  
for(int i = 0; i < lights.size(); ++i) {  
    BasicLight light = lights[i];  
    float3 L = normalize(light.pos - hit_point);  
    float nDl = dot(ffnormal, L);  
    if( nDl > 0 )  
        color += Kd * nDl * light.color;  
}  
prd_radiance.result = color;  
}
```


Příklad 2 - světlo

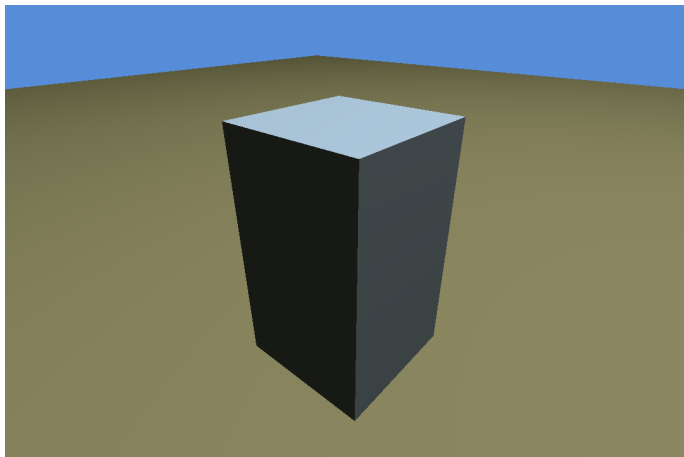
- informace o světlech uloženy v jednorozměrném vstupním bufferu
- uživatelsky definovaná struktura
- data nastavena hostitelskou aplikací před spuštěním raytraceru
- difuzní odrazivost tělesa v proměnné Kd (nastavovaná například per material)

Diffuse shader - světla

```
struct BasicLight
{
    float3 pos;
    float3 color;
    int    casts_shadow;
}
rtBuffer<BasicLight> lights;
```


Příklad 2

Diffuse shader

Příklad 3 - Phongův světelný model

- k Lambertovskému stínování přidáme **odlesk**
- použijeme metodu Jima **Blinna** pro výpočet **halfway** vektoru

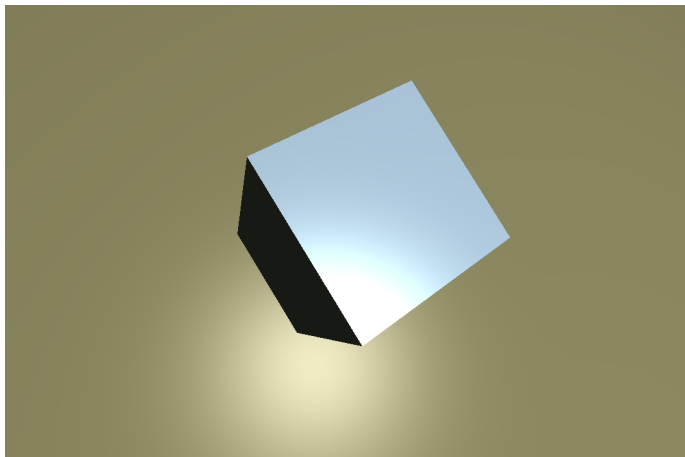
Phong shader

```
...  
    if( nDl > 0) {  
        float Lc = light.color;  
        color += Kd * nDl * Lc;  
  
        float3 H = normalize(L - ray.direction);  
        float nDh = dot( fnormal, H );  
        if( nDh > 0)  
            color += Ks * Lc * pow(nDh, phong_exp);  
    }  
...  

```


Příklad 3

Phong shader

Příklad 4 - stíny

- výpočet přesných vržených stínů při bodovém zdroji světla
- je třeba zkonstruovat paprsek mezi aktuálním bodem a zdrojem světla a zjistit, jestli protíná geometrii scény

Stíny

```
...
if( nDl > 0 ) {
    PerRayData_shadow shadow_prd;
    shadow_prd.attenuation = 1.0f;
    float Ldist = length(light.pos - hit_point);
    optix::Ray shadow_ray( hit_point, L, shadow_ray_type,
                           scene_epsilon, Ldist );
    rtTrace(top_shower, shadow_ray, shadow_prd);
    float light_attenuation = shadow_prd.attenuation;
}
```


Příklad 4 - stíny 2

Shadows

```
if( light_attenuation > 0.0f ) {  
    float Lc = light.color * light_attenuation;  
    color += Kd * nDl * Lc;  
  
    float3 H = normalize(L - ray.direction);  
    float nDh = dot( ffnormal, H );  
    if( nDh > 0 )  
        color += Ks * Lc * pow(nDh, phong_exp);  
}  
}  
...
```


Příklad 4 - stíny

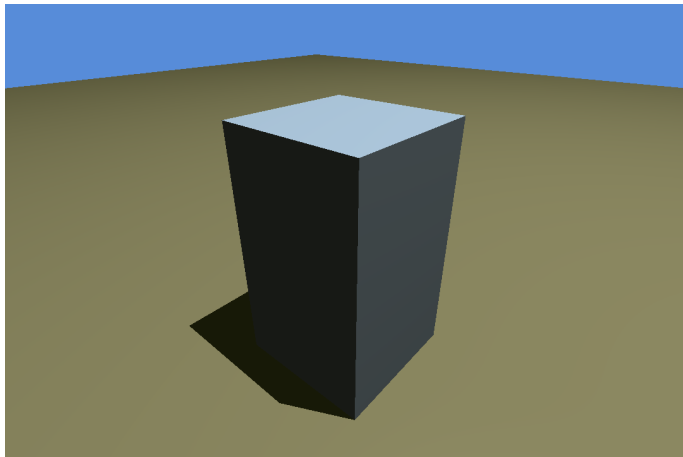
- nepotřebujeme nejbližší objekt, stačí jakýkoliv, tzn. použijeme **any hit** program
- **any hit** je zavolán pro *každý* průsečík paprsku s primitivem, není garantováno pořadí
- nám stačí testování zastavit při jakémkoliv úspěšném testu
- pro stínový paprsek se využívá jiný **typ** paprsku - to znamená pouze jiné **ID** a jinak nastavené programy

Stínový paprsek

```
RT_PROGRAM void any_hit_shadow()
{
    prd_shadow.attenuation = 0.0f;
    rtTerminateRay();
}
```


Příklad 4

Přesný stín bodového zdroje světla

Příklad 5 - odrazy

- zrcadlový odraz velmi jednoduchý
- **closest hit** se změní tak, aby vyslal jeden odražený paprsek
- jeho barva se zkombinuje s barvou povrchu

Zrcadlový odraz

```
RT_PROGRAM void floor_closest_hit_radiance4() {  
    // Phong shading  
    ...  
    float3 R = reflect( ray.direction, fnormal );  
    optix::Ray refl_ray( hit_point, R, radiance_ray_type,  
                        scene_epsilon );  
    rtTrace(top_object, refl_ray, refl_prd);  
    color += reflectivity * refl_prd.result;  
    prd_radiance.result = color;  
}
```


Příklad 5 - odrazy s kontrolou hloubky rekurze

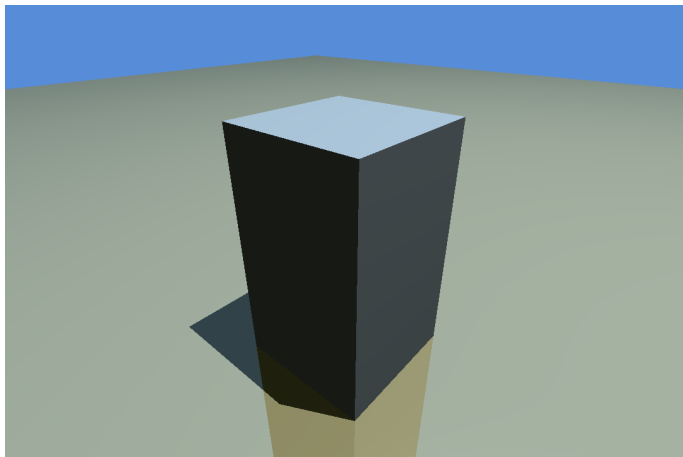
- předchozí kód snadno nechá přetéct zásobník
- je třeba přidat kontrolu hloubky
- další možnost kontroly je sledovat minimální *příspěvek* paprsku pro finální barvu

Zrcadlový odraz

```
...
if( prd_radiance.depth < max_depth ) {
    refl_prd.depth = prd.radiance.depth + 1;
    float3 R = reflect( ray.direction, fnormal );
    optix::Ray refl_ray( hit_point, R, radiance_ray_type,
                        scene_epsilon );
    rtTrace(top_object, refl_ray, refl_prd);
    color += reflectivity * refl_prd.result;
}
prd_radiance.result = color;
...
```


Příklad 5

Zrcadlové odrazy

Příklad 6 - environment mapping

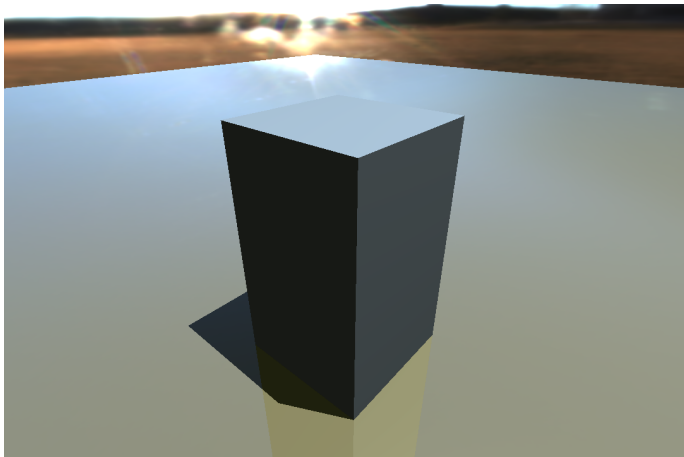
- přidáme jednoduchý efekt jiného pozadí než jednoduchá barva
- načítání barvy z textury
- změny kódu tentokrát v **miss** programu

Environment mapping

```
rtTextureSampler<float4, 2> envmap;  
RT_PROGRAM void envmap_miss() {  
    float theta = atan2f( ray.direction.x, ray.direction.z );  
    float phi   = M_PIf * 0.5f - acosf( ray.direction.y );  
    float u     = ( theta + M_PIf ) * ( 0.5f * M_1_PIf );  
    float v     = 0.5f * ( 1.0f + sin(phi) );  
    prd_radiance.result = make_float3( tex2D( envmap, u, v ) );  
}
```


Příklad 6

Environment mapping

Příklad 7 - procedurální geometrie

- OptiX je navržen tak, aby se jednoduše daly přidávat nová primitiva
 - například koule, konvexní obal, ...
- **intersect** program počítá průsečík s paprskem

Konvexní obal - 1.část

```
rtBuffer<float4> planes;  
RT_PROGRAM void convhull_intersect(int primIdx) {  
    int n = planes.size();  
    float t0 = -FLT_MAX;  
    float t1 = FLT_MAX;  
    float3 t0_normal = make_float3(0);  
    float3 t1_normal = make_float3(0);  
    for( int i = 0; i < n && t0 < t1; ++i ) {  
        float4 plane = planes[i];  
        float3 n = make_float3(plane);  
        float d = plane.w;
```


Příklad 7 - pokračování konvexního obalu

Konvexní obal = 2.část

```
float denom = dot( n, ray.direction );  
float t = -( d + dot( n, ray.origin ) ) / denom;  
if( denom < 0 ) { // enter  
    if( t > t0 ) {  
        t0 = t;  
        t0_normal = n;  
    }  
} else { // exit  
    if( t < t1 ) {  
        t1 = t;  
        t1_normal = n;  
    }  
}  
}
```


Příklad 7 - dokončení konvexního obalu

Konvexní obal = 3.část

```
if( t0 > t1 )  
    return;  
if( rtPotentialIntersection(t0) ) {  
    shading_normal = geometric_normal = t0_normal;  
    rtReportIntersection(0);  
} else if( rtPotentialIntersection(t1) ) {  
    shading_normal = geometric_normal = t1_normal;  
    rtReportIntersection(0);  
}
```


Příklad 7 - AABB

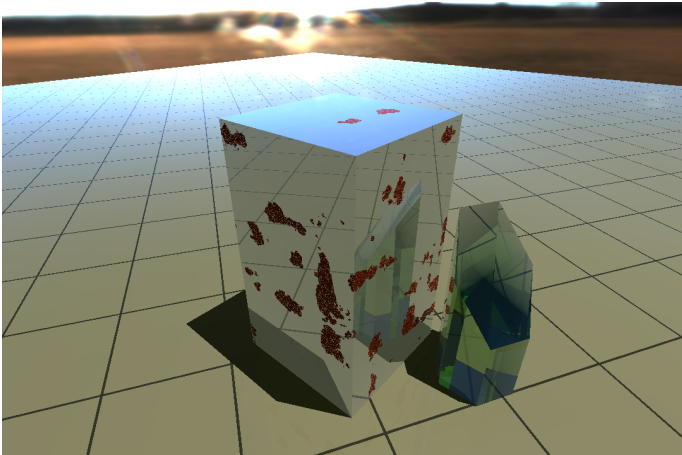
- je třeba dodat i vlastní výpočet **bounding box**
 - např. pro stavbu akcelerační struktury
- pro zjednodušení je zde počítá hostitelský program a pouze pošle v proměnné výsledný AABB

Výpočet AABB

```
rtDeclareVariable(float3, convhull_bbmin, , );  
rtDeclareVariable(float3, convhull_bbmax, , );  
RT_PROGRAM void convhull_bounds(int primIdx, float result[6])  
{  
    optix::Aabb *aabb = (optix::Aabb*) result;  
    aabb->m_min = convhull_bbmin;  
    aabb->m_max = convhull_bbmax;  
}
```


Příklad 7

Skleněný konvexní obal

Obsah

- 1 Úvod
- 2 OptiX
- 3 CPU raytracing**
- 4 Literatura

CPU raytracing

- ukazuje se, že GPU má sice velmi velkou výhodu v masivně paralelním zpracování paprsků, ale u složitějších scén a nekoherentních paprscích trpí více, než CPU implementace
- vývoj probíhá i na CPU
- moderní CPU raytracery schopny dosahovat interaktivních rychlostí
- například: **RTfact**
 - raytracer vyvíjený primárně na univerzitě v Saarbrückenu
 - heavily-templated SIMD kód, **ray packeting**
 - co jde se počítá již při kompilaci
 - v současnosti provádíme měření rychlosti pro porovnání s GPU implementací OptiX

Intel Many Integrated Core (MIC) Architecture

- **Larabee**

- první pokus Intelu o mnoho procesorů na jednom čipu
- nakonec oficiálně zrušeno

- **Knights Ferry**

- pokračování vývoje mnoha CPU jader na jednom čipu
- předveden model se 32 x86 jádry, každé zvládne až 4 vlákna pomocí HT
- **standardní x86 programování**

- **Knights Corner**

- finální verze
- měla by být postavena na 22nm architektuře
- více než 50 jader na čipu

Knights Ferry

- 32 jader x86
- 32KB L1 instrukční cache, 32KB L1 datové cache a 256KB L2 cache
- vektorová jednotka
 - v principu velmi široká (512bit) SSE jednotka
 - 16 single-precision operací v jedné instrukci
- multithreading - 4 vlákna na procesor, střídají se během L1 cache miss
- implementováno na PCI kartě s vlastní pamětí
- oficiálně *Intel Co-Processor Architecture*
- živě demonstrováno na raytracingu hry Wolfenstein - výpočet v cloudu, streamováno na notebook

Obsah

- 1 Úvod
- 2 OptiX
- 3 CPU raytracing
- 4 Literatura**

Literatura

- nVidia Corporation: **Optix Programming Guide**
- nVidia Corporation: **Optix Quickstart Guide**
- <http://developer.nvidia.com>

